

111.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 4 lutego 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Robót Publicznych w sprawie zmiany brzmienia § 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 listopada 1925 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Robót Publicznych o radzie ubezpieczeń społecznych.

Na mocy art. 29 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o organizacji władz naczelných (Dz. P. K. P. № 1, poz. 1), §§ 49 i 64 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. o ubezpieczeniu robotników od wypadków (austr. dz. u. p. № 1 z r. 1888) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413) oraz art. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 148) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 3, zdaniu pierwszym rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 listopada 1925 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Robót Publicznych o radzie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. № 118, poz. 850) cyfrą 24 zmienia się na 36.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *B. Ziemięcki*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Kiernik*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

112.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 5 lutego 1926 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu przy ustalaniu przynależności do zakresu osób, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia

(Dz. U. R. P. № 67 poz. 650), zmienionej przez ustawę z dnia 28 października 1925 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 120 poz. 863) zarządza się co następuje:

§ 1. Zażalenia na zakłady pracy co do zaliczenia do liczby robotników lub pracowników umysłowych, podlegających zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, lub wyłączeniu z tej liczby, składają osoby zainteresowane do właściwego zarządu obwodowego funduszu bezrobocia lub instytucji zastępczo pełniącej jego czynności.

§ 2. Na decyzję zarządu obwodowego, względnie instytucji zastępczo pełniącej jego czynności o objęciu obowiązkiem zabezpieczenia na wypadek bezrobocia lub wyłączeniu z pod tego obowiązku zakładów pracy lub poszczególnych robotników, względnie pracowników umysłowych, zainteresowani wnoszą zażalenia do zarządu głównego funduszu bezrobocia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 października 1924 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu przy ustalaniu przynależności do zakresu osób, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 87 poz. 831).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *B. Ziemięcki*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Spraw Wojskowych: *Żeligowski*

Minister Kolei: *Chądzyński*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

113.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 5 lutego 1926 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu zakładów pracy przy ściąganiu wkładek na rzecz funduszu bezrobocia.

Na mocy art. 30 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67 poz. 650) oraz na mocy art. 17 i ust. 1 art. 18 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o zmia-

nie niektórych przepisów ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 120 poz. 863) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla czynnych zakładów pracy, wymienionych w ustępie 1 art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 120 poz. 863), obowiązek zabezpieczenia robotników lub pracowników umysłowych powstaje z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o ile już pierwiej nie istniał, a dla odnośnych zakładów pracy, uruchomionych po tym terminie, — z chwilą zatrudnienia przez nie powyżej 5 robotników lub pracowników umysłowych.

§ 2. Zakłady pracy, na których ciąży obowiązek zabezpieczenia zatrudnionych robotników i pracowników umysłowych, winny pod rygorem odpowiedzialności według art. 34 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z dnia 18 lipca 1924 r. w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 120 poz. 863) zarejestrować się we właściwym zarządzie obwodowym funduszu bezrobocia.

§ 3. Zakłady pracy, zobowiązane do zabezpieczenia na wypadek bezrobocia zatrudnionych przez nie robotników i pracowników umysłowych, winny przy wypłacie zarobków prowadzić listy płac oddzielnie dla pracowników umysłowych, oddzielnie dla robotników.

W listach płac robotniczych należy zamieścić między innymi następujące dwie rubryki:

- a) liczbą dni faktycznie przepracowanych w danym okresie płatniczym,
- b) wkładkę potrącaną przez zakład pracy każdemu zabezpieczonemu robotnikowi.

Listy płacy pracowników umysłowych zawierać winny między innymi również rubrykę wymienioną pod lit. b) poprzedniego ustępu.

Ostatnia rubryka winna być podsumowana, ponadto w liście płac należy wskazać ogólną sumę, którą zakład obowiązany jest z mocy art. 7 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. wpłacić na rzecz funduszu bezrobocia.

§ 4. Po każdej dokonanej wypłacie zakład pracy niezwłocznie podaje do wiadomości zarządu obwodowego funduszu bezrobocia, względnie instytucji, która zastępuje w tej mierze pełni jego obowiązki:

- a) ogólną liczbę wszystkich zatrudnionych w ostatnim okresie płatniczym w danym zakładzie robotników i pracowników umysłowych z podaniem liczby tych z pośród nich, którzy podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia;

- b) sumę, należną funduszowi bezrobocia z tytułu przewidzianej w art. 7 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r., wkładki zakładów pracy za dany okres płatniczy.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Okieki Społecznej z dnia 26 września 1924 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu zakładów pracy przy ściąganiu wkładek na rzecz funduszu bezrobocia (Dz. U. R. P. № 84 poz. 817).

Minister Pracy i Okieki Społecznej: *B. Ziemięcki*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osięcki*

Minister Spraw Wojskowych: *Żeligowski*

Minister Kolei: *Chądzyński*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

114.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 18 lutego 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie dodatkowych wynagrodzeń nauczycieli za czynności niezwiązane ściśle z ich stanowiskiem.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. Wynagrodzenie nauczyciela za pomoc kancelaryjną, udzielaną w braku stałego sekretarza w szkołach wymienionych w rozdziałach 2, 4 i 5 działu F ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) określa się w stosunku 900 mnożnych rocznie, o ile szkoła posiada nie więcej klas, niż ilość normalną dla danego typu.

Jeżeli szkoła posiada ilość klas większą ponad normalną, to za każdą klasę ponad ilość normalną, zwiększa się określone wyżej wynagrodzenie o 112¹/₂ mnożnych rocznie, nie więcej jednak niż o 900 mnożnych rocznie.

Jeśli nauczyciel, któremu powierzono pomoc kancelaryjną, udziela w szkole lekcji w wymiarze niższym od maksymalnej ilości godzin, przywiązanej do kategorii udzielanego przezeń przedmiotu, należy pomoc kancelaryjną traktować—w całości lub w części—jako uzupełnienie liczby godzin lekcji, stosując następujący klucz:

- a) zasadnicze wynagrodzenie za pomoc kancelaryjną odpowiada 4 godzinom lekcji,